

اخبار محیط زیست ایران

**همسویی با طبیعت و توسعه پایدار به عنوان
شعار سال روز جهانی تنوع زیستی انتخاب شد**

در این میان، سیاست‌های هیدروپلیتیکی ترکیه با احداث سدهای بزرگ بر دجله و فرات، نقش مهمی در خشک شدن تالاب‌های حیاتی منطقه داشته است. اما ایران نه تنها قدرت تاثیرگذاری در مناسبات منطقه‌ای ندارد، بلکه در مجامع و پیمان‌های بین‌المللی مرتبط با محیط‌زیست نیز حضوری کم‌رنگ و بی‌اثر دارد. فقدان دیپلماسی محیط‌زیستی، ایران را به کشوری آسیب‌پذیر در برابر بحران‌هایی بدل کرده که کنترل آنها از توانش خارج است..

[سایت بی بی سی](#)

روز گذشته ۴۲ شهرستان در گرمای بالای ۴۵ درجه

سازمان هواشناسی کشور: در روز سه‌شنبه ۳۰ اردیبهشت، بیشینه دمای هوا در ۴۲ شهرستان ایران به ۴۵ درجه سلسیوس و بیشتر رسید. ۲۲ شهرستان از این تعداد در استان خوزستان قرار داشتند؛ از جمله اهواز، امیدیه، آغاچاری، باوی، آبادان و شوش که دمای بالای ۴۷ درجه را ثبت کردند. در استان‌های بوشهر، کرمان، سیستان و بلوچستان، ایلام و هرمزگان نیز دمای هوا از مرز ۴۵ درجه گذشت.

ایران خاک‌آلود؛

روایت بحران ریزگردها از مرز تا مرکز

در سال‌های اخیر، ایران بیش از هر زمان دیگری در بحران ریزگردها فرو رفته است. اما آنچه در آسمان تیره این کشور جریان دارد، نه فقط ذرات خاک که پژواکی از دهه‌ها سوءمدیریت محیط‌زیستی، سیاست‌های ضد توسعه و ناتوانی در روبرو شدن با چالش‌های اقلیمی است. پدیده‌ای که امروز نه فقط سلامت و اقتصاد، بلکه ساختارهای اجتماعی و امنیت زیستی این کشور را نشانه گرفته است.

منشا ریزگردها کجاست؟

بخش بزرگی از گردوغبارهای ایران منشا خارجی دارند. عراق، سوریه، عربستان و حتی شمال آفریقا - به‌ویژه در دوران بی‌ثباتی سیاسی - جنگ داخلی و فروپاشی زیرساخت‌ها، تبدیل به کانون‌های فعال تولید غبار شده‌اند.

عبدالکریم حسین‌زاده، معاون رئیس‌جمهور ایران در امور توسعه روستایی و مناطق محروم گفته: « ۶۰ تا ۸۰ درصد ریزگردها در کشور منشا خارجی دارد و باید با رایزنی با کشورهای همسایه آن را مدیریت کرد».

است، در نشست با عنوان «تغییرات اقلیمی، بحران خزر و همبستگی منطقه‌ای» در سن پترزبورگ گفت: «تغییرات اقلیمی و بحران خزر از موضوعات مهمی است که برای حل این مشکلات به همبستگی منطقه‌ای به‌ویژه ساحل‌نشینان خزر نیاز دارد».

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست در این نشست گفت: «دریای خزر، این گنجینه بی‌نظیر طبیعی که قرن‌هاست مایه حیات و هویت منطقه ما بوده، امروز در معرض تهدیدی بی‌سابقه قرار دارد. ترکیب مرگبار تغییرات اقلیمی و فعالیت‌های انسانی ناپایدار، این پهنه آبی ارزشمند را به سوی فاجعه‌ای اکولوژیک سوق داده است».

در این نشست وزیر محیط زیست کشورهای ساحلی خزر و هیئت‌های کارشناسی کشورهای حاشیه دریای خزر نیز شرکت کرده بودند.

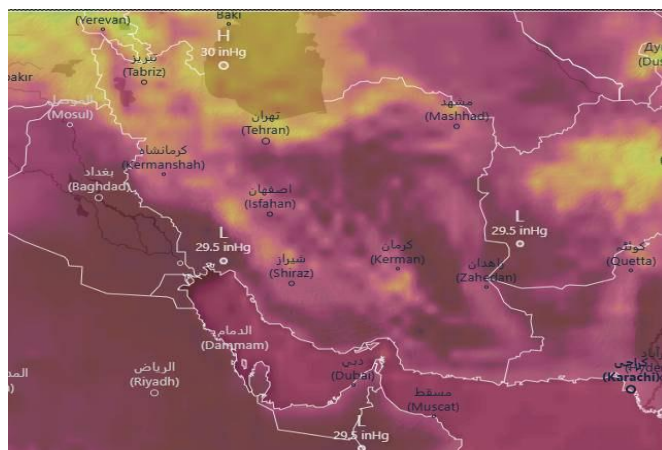
برگفته از سایت بی بی سی

۱۵۴ گونه جانوری ایران در خطر انقراض قرار دارند

براساس آخرین اطلاعات اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت (IUCN)، ۱۵۴ گونه از مهره‌داران ایران، در فهرست گونه‌های در معرض تهدید قرار دارند. از جمله یوزپلنگ آسیایی و میش مرغ که تعدادشان به زیر ۲۵ عدد رسیده است. همچنین پنج گونه ماهی خاویاری

شهرستان‌هایی مانند دیر، کنگان، دلگان، کهنوج، جازمورین، دهلران و رودان از مناطق بسیار گرم روز گذشته بودند. در میان همه این مناطق، رامشیر

خوزستان با ثبت دمای ۴۹.۴ درجه سلسیوس، گرم‌ترین نقطه کشور در این روز بود.

خبرگزاری ایسنا

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست ایران هشدار داده است که سطح آب دریای خزر به سرعت در حال کاهش است

شینا انصاری گفته است که بنا به آمارها پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۵۰ میلادی سطح آب این دریا تا ۱۸ متر دیگر هم پایین برود.

به گزارش رسانه‌های ایران خانم انصاری که برای شرکت در کنگره جهانی محیط زیست به روسیه رفته

است که به گفته کارشناسان ناشی از «خشکسالی و کاهش بارندگی است.»

کامران پیرزادی، مدیر حفظ نباتات سازمان جهاد کشاورزی لرستان با اشاره به «نصف شدن میزان بارش در سال کشاورزی جاری» نسبت به پارسال به خبرگزاری ایرنا گفت: «علت اصلی هجوم ملخ به جوامع شهری و منازل، خشکسالی، کاهش بارندگی و فقیر شدن پوشش گیاهی مراتع است.»

در تصویری که خبرگزاری فارس منتشر کرده، شهروندی تلاش دارد با پاشیدن آب روی ملخ‌های از شر آنها خلاص شود.

وبسایت روزنامه اعتماد امروز ۴ خرداد ۱۴۰۴ به نقل از مسئولان نوشته، «هنوز خسارتی ناشی از وجود این آفت گزارش نشده است.» با این حال «انیوهی از این حشرات اکنون در معابر، پارک‌ها و حتی منازل مسکونی دیده می‌شوند.»

آقای پیرزادی گفت: «وظیفه مقابله با ملخ‌ها در محیط‌های شهری بر عهده دستگاه‌های مختلف همچون شهرداری است، چراکه استفاده از سموم کشاورزی در مکان‌های محل زندگی شهروندان مجاز نیست.»

بی بی سی فارسی

انقراض موجودات و تاثیر دومینو

دریای خزر را هم که گفته می‌شود در دنیا بی‌نظیرند در حال نابودی هستند..

ایران با حدود ۳۷ هزار و ۵۰۰ گونه جانوری و بیش از هشت هزار گونه گیاهی تنوع زیستی بالایی دارد، اما بهره‌برداری ناپایدار منابع، وضعیت را نامطلوب کرده است.

مسئله مهم در انقراض گونه‌های جانوری سرعت روند آن است که به علت دخالت‌های انسان و توسعه بی‌ضابطه شتاب گرفته است. حمید ظهراپی، معاون محیط زیست طبیعی و تنوع زیستی سازمان حفاظت محیط زیست می‌گوید: «در کشور به علت بهره‌برداری ناپایدار از منابع زیستی شرایط در بخش‌های مختلف مرتبط با این حوزه بسیار نامطلوب است.»

<https://www.radiozamaneh.com/news/22-05-2025/#rz-855016>

هجوم ملخ‌ها در خرم‌آباد

تصاویری از وجود انیوهی از ملخ در منازل در خرم‌آباد، مرکز استان لرستان و مزارع اطراف آن از دیشب و امروز ۴ خرداد ۱۴۰۴ در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده

در یکی از صریح‌ترین اعترافات رسمی درباره وضعیت بحرانی جنگل‌های زاگرس، معاون محیط زیست طبیعی و تنوع زیستی سازمان حفاظت محیط زیست اعلام کرد که مدیریت نادرست و بهره‌برداری بی‌رویه طی نیم قرن گذشته، این اکوسیستم منحصربه‌فرد را به مرز نابودی کشانده است.

حمید ظهرابی، سه‌شنبه ۳۰ اردیبهشت در نشست تخصصی «کارکردها، تنوع زیستی و ارزش‌گذاری اقتصادی زاگرس» گفت:

در ۵۰ تا ۶۰ سال گذشته، با شیوه‌های ناپایدار، جنگل‌های زاگرس را به سمت زوال هدایت کرده‌ایم. چراغ بی‌رویه دام و قطع درختان برای تهیه زغال، از مهم‌ترین عوامل این بحران هستند.

ایران با داشتن ۹ اکوسیستم از ۱۱ اکوسیستم اصلی جهان و ۴۱ نوع تالاب از ۴۲ نوع شناخته‌شده جهانی، یکی از غنی‌ترین کشورهای جهان از نظر تنوع زیستی به شمار می‌رود. ظهرابی در این نشست با اشاره به وجود دو «نقطه داغ» تنوع زیستی در ایران - هیرکانی و زاگرس - تأکید کرد:

از بیش از ۳۰ نقطه داغ تنوع زیستی جهان، دو نقطه در ایران قرار دارد. این نشان می‌دهد که ایران کشوری بسیار مهم در زمینه حفاظت از زیست‌بوم‌هاست.

بر اساس آمار ارائه‌شده، حدود ۱۲ درصد خاک ایران (معادل ۲۰ میلیون هکتار) به مناطق چهارگانه حفاظت‌شده اختصاص دارد که شامل ۳۳ پارک ملی، ۵۵ پناهگاه حیات وحش، ۱۹۵ منطقه حفاظت‌شده و ۴۴ اثر طبیعی ملی می‌شود.

جنگل‌هایی که نفس نمی‌کشند

به گفته این مقام سازمان محیط زیست، زاگرس به‌عنوان یکی از کانون‌های داغ تنوع زیستی ایرانی - آناتولی ثبت شده است، حدود ۲,۳ دهم میلیون هکتار محدوده زاگرس جزو مناطق تحت حفاظت محیط زیست است که به‌عنوان مناطق چهارگانه می‌شناسیم، حدود ۷۵۰ هزار هکتار هم مناطق شکار ممنوع است که به نوعی مدیریت حفاظت در آنها اعمال می‌شود، در مجموع بیش از سه میلیون هکتار از محدوده زاگرس تحت حفاظت سازمان محیط زیست است که یک

امروز اول خرداد روز جهانی تنوع زیستی است که به تمام گونه‌های جانداران، تفاوت‌های ژنتیکی و اکوسیستم‌های زمین اشاره دارد. این تنوع اساس زندگی انسان را تشکیل می‌دهد و در تأمین غذا، دارو و ثبات آب و هوایی نقش حیاتی ایفا می‌کند. باید بدانیم نابودی تنوع زیستی، آن چنان که در حال رخ دادن است خطرات جدی به همراه دارد. اول اینکه سرعت انقراض گونه‌ها در دوران ما بین ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ برابر میزان طبیعی است و حدود یک میلیون گونه در معرض تهدید قرار دارند.

دوم اینکه برخی گونه‌های کلیدی مانند زنبورها که در گرده افشانی ۷۵ درصد محصولات کشاورزی نقش دارند، یا گرگ‌ها که تعادل اکوسیستم را حفظ می‌کنند، برای بقای ما ضروری اند.

سوم اینکه اثرات نابودی گونه‌ها اغلب به صورت زنجیره ای ظاهر می‌شود، مانند مورد پرندۀ دودو که انقراض آن منجر به ناپدید شدن برخی درختان شد.

پیامدهای از بین رفتن تنوع زیستی شامل تهدید امنیت غذایی و منابع آبی، افزایش بلایای طبیعی و فقیرتر شدن محیط زیست برای نسل‌های آینده و فرزندان است. بدانیم حفاظت از تنوع زیستی یک الزام اساسی برای بقای انسان محسوب می‌شود، چرا که هر گونه‌مانند بخشی از یک پازل پیچیده است که نبود آن می‌تواند تعادل کل سیستم را بر هم زند.

کانال هوای پاک کندو

جنگل‌های زاگرس در استانه نابودی،

۶۰ سال سوء مدیریت محیط زیستی

ظهربابی در پایان هشدار داد که اگر روند کنونی ادامه یابد، نه تنها جنگل‌های زاگرس، بلکه زیست‌بوم‌های کل کشور در معرض فروپاشی قرار خواهند گرفت. به گفته او، حفظ تنوع زیستی، پیش‌شرط سلامت اکولوژیکی، امنیت غذایی، و تاب‌آوری اجتماعی در برابر بحران‌های اقلیمی است. او تأکید کرد: «نشانه‌ها روشن است: اگر رویکردمان را تغییر ندهیم، چیزی برای حفاظت باقی نخواهد ماند».

برگرفته از رادیو زمانه

مجدرضا جعفری / سرخیوم

غمنامه‌ای برای بلوط‌ها

غمنامه‌ای برای بلوط‌ها

نگاه حاکمیتی به عرصه منابع طبیعی، یا کالایی‌کردن طبیعت به منزله عنصری مادی برای فروش و سودورزی است یا واجد نوعی به‌خودرهاکردن آن. طبیعت یا تکه‌تکه‌شده و در فرآیند تولید و انباشت ثروت جذب می‌شود یا به شکل شیء زائد و بی‌مصرفی درمی‌آید که لزومی به هزینه برای حفظ و پایداری آن وجود ندارد. در این نگرش، طبیعت و اصولاً هر امر دیگر تا آنجا واجد اهمیت است که منبعی برای تولید انحصاری ثروت باشد.

در ساختار فعلی، تا آنجا که به بحث در مورد محیط زیست مربوط می‌شود و نه آشکال دیگر حیات اجتماعی ما، پایداری محیط زیست و حفظ تاریخی طبیعت و برقراری زیست‌زیست‌مندان آن تعریف نشده است. در این روند راه بر ناپایداری سرزمین هموار شده گرایشی به وجود آمده تا مناطق زاگرس را دچار فرآیند

میلیون هکتار یعنی ۲۰ درصد آن جنگل است. ظهربابی با تأکید بر اهمیت جنگل‌های زاگرس، گفت:

مهم‌ترین ویژگی زاگرس درخت بلوط است، اما اکنون کمتر نقطه‌ای از جنگل‌های زاگرس باقی مانده که در آن نهال‌های بلوط در سنین مختلف دیده شود. زادآوری متوقف شده و جنگل‌ها به سمت نابودی کامل پیش می‌روند.

به گفته او، ۱۰ میلیون نفر در مناطق زاگرسی زندگی می‌کنند، اما طی ۵۰ سال گذشته میانگین ارتفاع پوشش جنگلی در زاگرس حدود ۴ متر کاهش یافته است. تغییر اقلیم، کاهش بارندگی، بهره‌برداری غیرقانونی، بیماری‌ها و آفات، و فشار اقتصادی جوامع محلی همگی در این روند دخیل بوده‌اند.

او تأکید کرد که آتش‌سوزی‌های پی‌پی - که در برخی نقاط به بیش از ۶۰ مورد در یک سال می‌رسد - نشانه‌ای از آسیب‌پذیری شدید این مناطق است. به گفته او ما اکنون در حال از دست دادن متراکم‌ترین جنگل‌های کشور هستیم.

ظهربابی از ساختار سنتی حفاظت انتقاد کرد و آن را ناکارآمد دانست:

روش مدیریت گذشته که بر طرد ذی‌نفعان و ممانعت از هرگونه استفاده تکیه دارد، شکست خورده است. اگر بخواهیم به حفاظت پایدار برسیم، باید سه اصل را رعایت کنیم: حفاظت، بهره‌برداری پایدار، و توزیع عادلانه منافع.

او افزود که برنامه‌ریزی برای حفاظت پایدار، بدون مشارکت واقعی جوامع محلی و ذی‌نفعان امکان‌پذیر نیست. به گفته او، بدون توجه به عوامل اقتصادی و اجتماعی و بدون در نظر گرفتن مشارکت مردم، نمی‌توان جلوی تخریب جنگل‌ها را گرفت.

ظهربابی همچنین خواستار توجه بیشتر به گونه‌های جانوری و گیاهی کمتر شناخته‌شده شد و یادآور شد که ایران دارای ۸۶۰۰ گونه گیاهی است که یک‌سوم آن‌ها بومی‌اند و بیش از ۹۰۰ گونه ماهی دریایی، ۵۷۹ گونه پرنده، و صدها گونه خزنده، دوزیست و پستاندار در این سرزمین زیست می‌کنند.

هشدارها و فقدان شفافیت در یکی از مهم‌ترین بنادر ایران.

فداکار در مصاحبه با خبرگزاری ایلنا در روز پنج‌شنبه ۲۵ اردیبهشت با اشاره به نگهداری مواد قابل اشتعال و انفجار در محوطه کانتینری، حادثه را نتیجه‌ی مستقیم عدم رعایت استانداردهای ایمنی، حمل و نقل و آموزش کارکنان دانست. او تصریح کرد که بارها درباره لزوم زون‌بندی ایمنی و آمادگی در مواقع اضطراری هشدار داده شده بود، اما متولیان امر این هشدارها را نادیده گرفتند.

این اتفاق نشان‌دهنده عدم رعایت استانداردهای نگهداری، حمل و نقل، عدم آموزش کارکنان، کارگران و عدم اعمال زون‌بندی در مجتمع بندر شهید رجایی است. اگرچه بارها بر اهمیت رعایت پهنه‌بندی کاربری‌ها و طرح‌های اقدام در مواقع اضطرار تأکید شده بود، اما متولیان امر در این زمینه کوتاهی کرده‌اند.

به گفته او، آتش‌سوزی ناشی از انفجار به صدها کانتینر شامل مواد غذایی، پلاستیکی، شیمیایی و فلزات گسترش یافت. تنها بخشی از فاجعه شامل تبدیل ۸ هزار تن چای و ۸ هزار تن برنج به پسماند غیرقابل مصرف بود که به گفته او می‌تواند در صورت مدیریت نادرست، به یک بحران زیست‌محیطی ثانویه تبدیل شود.

مدیرکل دفتر حفاظت از زیست‌بوم‌ها و سواحل دریایی سازمان حفاظت محیط زیست گفت که نبود شفافیت در مورد نوع و ترکیب کالاهای انبارشده باعث اختلال در مدیریت بحران شد. او گفت: «نبود آمار دقیق و دسته‌بندی مواد موجود، بحران را پیچیده‌تر کرد.» این اظهارات در حالی بیان می‌شود که هنوز مقامات بندر و سازمان‌های مرتبط از اعلام دقیق ماهیت آنچه منفجر شده خودداری می‌کنند.

به گفته این مقام زیست‌محیطی، میزان آلودگی هوا پس از انفجار به‌طرز چشمگیری افزایش یافت و دود ناشی از آن تا شعاع ۳۰ تا ۴۰ کیلومتر گسترش پیدا کرد. سنجش‌های رسمی نشان داده‌اند که شاخص ذرات معلق PM10 و PM2.5 پس از حادثه از حد مجاز عبور کرده‌اند. آلودگی خاک نیز به شدت افزایش یافته و دست‌کم ۳۶ هزار متر مکعب خاک آلوده شده که نیازمند پاکسازی تخصصی است.

«بی‌سرزمینی» کند. یعنی از بین بردن مولفه‌های بومی و تاریخی و طبیعی سرزمین برای محو احساسِ تعلق به زمین چه در بُعد فکری و چه در بُعد مادی. آن هم در مناطقی مملو از فقر و محرومیت اجتماعی و اقتصادی و مردمانی که این طبیعت بخش جدانشدنی از هویتشان است.

متن کامل در: [Azegaar@- Sorkhboom.ir](mailto:Azegaar@-Sorkhboom.ir)

پنهانکاری در مورد آلودگی محیط‌زیستی ناشی از انفجار بندر رجایی: نمی‌گویند چه چیزهایی منفجر شده است

مدیرکل دفتر حفاظت از زیست‌بوم‌ها و سواحل دریایی سازمان حفاظت محیط زیست گفت که نبود شفافیت در مورد نوع و ترکیب کالاهای انبارشده باعث اختلال در مدیریت بحران شد.

در حالی که انفجار مرگبار اسکله رجایی در ششم اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۴ جان بیش از ۷۰ نفر را گرفت و هزاران مجروح و میلیارد‌ها تومان خسارت به‌جای گذاشت، به نظر می‌رسد هنوز ابعاد این فاجعه به صورت سازمان‌یافته پنهان نگاه داشته می‌شود.

با گذشت چند هفته از انفجار هنوز هیچ پاسخ شفافیتی از سوی مقام‌های مسئول درباره دلیل واقعی وقوع انفجار داده نشده است؛ اما گفته‌های شهram فداکار، مدیرکل دفتر حفاظت از زیست‌بوم‌ها و سواحل دریایی سازمان حفاظت محیط زیست، تصویری متفاوت از آنچه واقعا رخ داده ارائه می‌دهد: سوءمدیریت، بی‌توجهی به

یک سوم تمامی میوه‌ها و صیفی‌جات حاصل گرده‌افشانی زنبورها هستند.

بسیاری از مردم صبح را با نوشیدن قهوه آغاز می‌کنند. زنبورها هم مانند انسان‌ها علاقه زیادی به کافئین دارند. جذب شدن زنبورهای عسل به کافئین، تضمینی است که هر روز صبح شما بتوانید فنجان قهوه به دست، روز کاری خود را آغاز کنید.

شاید تا کنون به این فکر نکرده باشید که تی‌شرتی که به تن دارید یا روتختی کتانی که بر روی آن می‌خواهید محصول تلاش این حشرات پر سر و صدا است. اگر گرده افشانی زنبورها نباشد، پنبه‌ای در کار نخواهد بود. جمعیت زنبورها به علت مسمومیت ناشی از آفت‌کش‌ها، تغذیه ناکافی و استرس ناشی از جابه‌جایی‌های مداوم برای گرده‌افشانی و آلودگی‌های زیست‌محیطی و ساختمان‌سازی در حال افول است. روش‌های نوین زنبورداری، وضع مجازات برای از بین بردن تعدی زنبورها و تاسیس شرکت‌های تولید واکسن برای زنبورها به منظور حفظ جمعیت آنها از حمله رویکردهایی است که کشورهای پیشرفته برای جلوگیری از انقراض زنبورهای عسل به کار می‌برند.

لازم است بیشتر از گذشته با زنبورها مهربان باشیم. در صورت ورود به ساختمان با بازداشتن در و پنجره به خروجشان کمک کنیم. گل‌کاری بالکن‌ها و فضاهای شهری و ساختن لانه برای آنها می‌تواند کمک بزرگی به ادامه حیات‌شان باشد. **دویچه وله فارسی**

جهت تماس با بولتن محیط زیست

bulletinenviro@gmail.com

نکته نگران‌کننده دیگر در سخنان فداکار، اشاره به آلودگی آب حاصل از عملیات اطفای حریق بود. او گفت که برای جلوگیری از ورود این پساب‌ها به دریا، کانال‌های زه‌کشی بسته شده‌اند، اما خطر همچنان باقی است.

با وجود این حجم از آسیب و هشدار، هنوز مقامات بندری و گمرک کشور حاضر به ارائه لیست کامل کالاهای منفجرشده نشده‌اند. فداکار آشکارا اشاره می‌کند که تعیین دقیق نوع کالاها برای مدیریت پساب‌ها و پسماندها حیاتی است و سازمان بنادر و دریانوردی و اداره گمرک موظف شدند لیست کالاها و اموال موجود را مشخص کنند «تا بتوانیم در کمیته محیط‌زیست تصمیم‌گیری کنیم که کدام مواد به پسماند تبدیل شده‌اند و برای آنها تدابیر لازم اتخاذ شود».

رادیو زمانه

جهان بدون زنبور چگونه است؟

بیستم ماه مه "روز جهانی زنبور" نامگذاری شده است. این مناسبت برای جشن گرفتن به وجود نیامده، بلکه برای یادآوری خطر نابودی نسل زنبورها بر روی کره زمین است. زنبورهای عسل در تنوع زیستی، کشاورزی و اقتصاد نقش مهمی ایفا می‌کنند. اگر این حشرات کوچک از بین بروند، رژیم غذایی انسان‌ها محکوم به تغییر است، اکوسیستم‌ها فرو می‌پاشند و معیشت بسیاری از مردم به خطر می‌افتد.

برای تولید یک شیشه عسل، زنبورها باید بین کندو و حداقل ۴۵۰ هزار تا سه میلیون گل پرواز کنند. گرچه در طبیعت حشرات گرده افشان دیگری هم وجود دارند، اما

کره جنوبی پارسال بیشتر انرژی مصرفی خود را از نیروگاه هسته ای تامین کرد

کره جنوبی در سال گذشته برای نخستین بار بیشتر انرژی خود را از نیروگاه‌های هسته‌ای تامین کرده است. پارسال یک سوم کل برق مصرفی در کره جنوبی با اتکا به انرژی هسته‌ای تولید شد.

پیش از این، زغال‌سنگ بزرگترین منبع تولید انرژی در کره جنوبی بود و سال گذشته هم ۲۸ درصد تولید برق با اتکا به این سوخت فسیلی تولید شده است.

دولت‌های مختلف در کره جنوبی طی سال‌های متمادی برای برآورده کردن تعهدات اقلیمی‌شان، در صنعت هسته‌ای سرمایه‌گذاری زیادی کرده‌اند.

کره جنوبی وعده داده است که تا سال ۲۰۵۰ برآیند تولید و جذب گازهای گلخانه‌ای را به صفر برساند.

از مقام‌های کره جنوبی به دلیل نداشتن برنامه و طرح مشخص برای رسیدن به این هدف انتقاد شده است.

بی بی سی

آتش روشن کردن در طبیعت نروژ؛ چه چیزهایی مجازه و چه چیزهایی ممنوع؟

از ۱۵ آوریل تا ۱۵ سپتامبر، آتش روشن کردن در طبیعت نروژ ممنوعه — ولی با چند استثنا!

ممنوع کجاست؟

در جنگل‌ها، کوه‌ها، مناطق مرطوب، ساحل‌ها و تمام زمین‌های طبیعی، آتش روشن کردن در این بازه زمانی

اخبار محیط زیست جهان

هتل کرم‌های خستگی‌ناپذیر؛

آمستردام آشغال‌ها را به گنج بدل می‌کند

کمپوست سازی با مشارکت اجتماعی در هلند اوج گرفته است. این کشور در مدیریت ضایعات و پسماندهای آلی به پیشرفت چشمگیری دست یافته و قهرمان گمنام پشت همه این تحولات کرم‌ها هستند. در این نوشتار شما را با ابتکاری تازه به نام «هتل‌های کرم» آشنا می‌کنیم که در چندین شهر هلند از جمله آمستردام به صورت شبانه‌روزی مشغول تبدیل ضایعات غذایی به گنج هستند..

هتل کرم، برخلاف نامش، مکانی برای استراحت و شب‌مانی کرم‌های خسته نیست. در کمال شگفتی، این کرم‌ها هستند که هتل را اداره می‌کنند و ضایعات و پسماندهای غذایی مردم، مهمان آنهاست. این مراکز کوچک، با مدیریت ساکنان محله و نظارت شهرداری، ضایعاتی مانند پوست میوه، ته‌مانده غذا، هسته سیب و پوسته تخم‌مرغ را دریافت می‌کنند.

این مواد پس از گذشت چند ماه به کمپوستی سرشار از مواد مغذی تبدیل می‌شوند و دوباره به چرخه طبیعت بازمی‌گردند. خوب است بدانید که آمستردام پر از این خلوتگاه‌های ضایعات غذایی موسوم به هتل‌های کرم است.

برگرفته از سایت پیام ما

* سوزاندن ضایعات باغ هم معمولاً مجازه ولی ممکنه نیاز به مجوز از شهرداری داشته باشه

در خشکسالی شدید چی؟

در زمان خشکسالی یا هشدار شدید، ممکنه ممنوعیت کامل آتش اعلام بشه. اون موقع حتی در کمپها یا نزدیک آب هم آتش ممنوعه (مگر گریل در باغ شخصی).

نکات ایمنی:

* همیشه آب یا وسیله خاموش کردن آتش همراه داشته باشید

* منقلهای یکبار مصرف رو توی سطلهای مخصوص «engangsgrill» بندازید

* شماره آتش‌نشانی در نروژ: ۱۱۰ ☎

* هرکسی که آتش روشن می‌کنه، *مسئول خاموش کردن کامل و جلوگیری از پخش آتش‌سوزیه*

سایت پارسیان اسکاندیناوی

گرین پیس (Greenpeace) خسارت‌های دائمی ناشی از آزمایش‌های هسته‌ای آمریکا در اقیانوس آرام را منتشر کرد

سازمان گرین پیس در گزارشی به خسارت‌های دائمی ناشی از ۶۷ آزمایش هسته‌ای آمریکا در دهه‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۵۰ در جزایر مارشال با حدود ۵۰ هزار نفر

ممنوعه. این شامل شومینه‌های باز، منقل، گریل یکبار مصرف و آتش کمپ می‌شه.

پارسال بیش از ۷۷۰ مورد آتش‌سوزی در جنگل‌ها و چمنزارهای نروژ رخ داده — بیشترش تو همین زمان ممنوعیت بوده!

استثناها چی هستن؟

شما *می‌تونید* آتش روشن کنید در این شرایط:

* نزدیک برف یا آب (مثلاً لب دریاچه یا رودخانه)

* در کمپ‌های رسمی با مجوز

* وقتی که بارندگی شدید و طولانی بوده

* اگر با محل و شرایط محلی کاملاً آشنا هستید

* در پارک‌های شهری اسلو (Oslo) یا مناطقی که شهرداری مجوز داده

در خانه چی؟

* گریل یا باربیکیو در حیاط یا باغچه شخصی (چون زمین «کشت‌شده» حساب می‌شه) مجازه

ناشی از آتش‌سوزی) بیشترین آسیب را دیده و بولیوی با سه برابر شدن تخریب در رتبه دوم قرار دارد. وضعیت در کنگو و جمهوری دموکراتیک کنگو وخیم‌تر شده، اما در اندونزی و مالزی بهبود یافته است.

آوارگی در وطن

یاسمین طاهریان

دهمین نسخه «گزارش جهانی از آوارگان داخلی» یا GRID ، بار دیگر آمار بی‌سابقه‌ای اعلام کرده است؛ تا پایان سال ۲۰۲۴، ۸۳ میلیون و ۴۰۰ هزار نفر در کشور خود آواره شده‌اند. شمار آوارگان داخلی ۲۰۲۵ که تعداد بی‌خانمان‌شده‌های داخل کشورها را تا پایان سال ۲۰۲۴ محاسبه کرده، بیش از دو برابر آمار اولین گزارش این سازمان است که یک دهه پیش منتشر شد

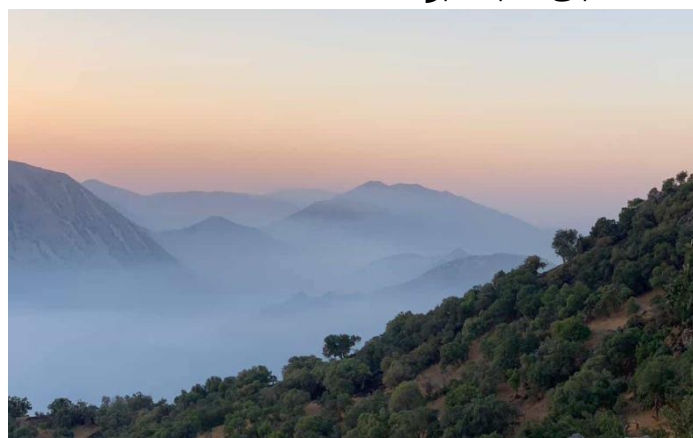

آوارگان داخلی افراد یا گروه‌هایی هستند که هنگام وقوع یا برای اجتناب از پیامدهای بحران‌هایی مانند درگیری مسلحانه، خشونت عمومی، نقض حقوق بشر یا بلایای طبیعی یا ناشی از عملکردهای انسان، مجبور یا ملزم به ترک خانه‌ها یا اقامتگاه‌ها در داخل کشور خود شده‌اند. از هفتم اکتبر ۲۰۲۳ تقریباً تمام مردم غزه برای فرار از بمباران‌های اسرائیل بارها جابه‌جا شده‌اند. تا پایان سال ۲۰۲۴ در سودان که بدترین بحران بشردوستانه رخ داده است، ۱۱.۶ میلیون نفر در آوارگی زندگی کرده‌اند. براساس گزارش این سازمان درگیری و خشونت ۷۳.۵ میلیون نفر و بحران‌ها و بلایای طبیعی،

جمعیت اشاره کرد. براساس این مطالعه تمام جزایر مرجانی منطقه به مواد رادیواکتیو آلوده شده‌اند و پیامدهای بهداشتی، اجتماعی و زیست‌محیطی جدی‌تر از اذعان آمریکاست. این نخستین تحلیل جامع از سال ۱۹۴۵ با بررسی اسناد رسمی است. گرین‌پیس چهل‌مین سالگرد تخلیه رونگلاپ را یادآوری می‌کند، جایی که ساکنان آن پس از آزمایش‌های هسته‌ای دچار مشکلات سلامتی شدند. این سازمان نمونه‌های خاک را برای بررسی پیامدهای بلندمدت جمع‌آوری و اعلام کرده که ساکنان بدون اطلاع، به موضوع آزمایش‌های پزشکی تبدیل شدند. این مطالعه نشان می‌دهد آزمایش‌های هسته‌ای پیامدهای جهانی داشته و مجموع قدرت انفجاری ۱۰۸ مگاتن بوده که منجر به حدود ۱۰۰ هزار مرگ ناشی از سرطان شده است.

برگرفته از سایت پیام ما

نابودی جنگل‌های بارانی گرمسیری در سال گذشته میلادی نسبت به سال‌های دو دهه گذشته بی‌سابقه بود

مطالعات سازمان تحقیقاتی مؤسسه منابع جهانی (WRI) نشان می‌دهد که نابودی جنگل‌های بارانی گرمسیری در سال ۲۰۲۴ به بالاترین سطح از سال ۲۰۰۲ رسیده است. در سال گذشته در مجموع ۶,۷ میلیون هکتار از جنگل‌های بارانی گرمسیری نابود شده است. این میزان نسبت به سال ۲۰۲۳، ۸۰ درصد افزایش داشته است. براین اساس، در هر دقیقه مساحتی برابر با ۱۸ زمین فوتبال نابود شده است. برای نخستین بار، آتش‌سوزی‌ها عامل اصلی تخریب بوده و ۳,۱ میلیارد تن دی‌اکسید کربن آزاد کرده‌اند. برزیل با نابودی ۲,۸ میلیون هکتار جنگل (دو سوم آن

نیست. طبق آنچه در سال‌های پیش از ۱۴۰۰ نیز درباره آوارگی داخلی در ایران به ثبت رسیده، بلایای طبیعی در ابعاد گسترده - از جمله زلزله، سیل، و خشکسالی - از مهمترین دلایل آوارگی ایرانیان در وطن خود بوده است.

در همسایگی ما آمار آوارگان ناشی از سیل در افغانستان، از اواسط آوریل تا آگوست در سه‌چهارم ولایت‌های سراسر این کشور، یک میلیون نفر ثبت شده است. بدخشان، بغلان و تخار بیشترین میزان آسیب را از این بلا دیده‌اند. این بالاترین آمار آوارگان ناشی از بحران‌های طبیعی است که در افغانستان به ثبت رسیده است. در همین حال، به دلیل سرریز آب رودخانه‌ها و آسیب دیدگی جاده‌ها و پل‌ها، دسترسی به برخی مناطق، به کلی قطع شده است. از سوی دیگر، با نابودی ۱۰ هزار هکتار از زمین‌های کشاورزی، هزاران کشاورز آواره محصولات و دام خود را از دست داده‌اند. آمار آوارگان داخلی در افغانستان تا پایان سال ۲۰۲۴ نزدیک به ۱.۳ میلیون نفر می‌رسید که بالاترین آمار در جهان را نشان می‌داد؛ البته بخشی از آن به دلیل در دسترس بودن داده‌های بیشتر است. مجموعه‌ای از عوامل مانند ریاضت اقتصادی، بلایای طبیعی و درگیری‌های طولانی مدت دستیابی به راه‌حل‌های مدت‌دار را دچار مشکل کرده است.

در پاکستان نیز آوارگی ناشی از بلایای طبیعی ۱۶۹ هزار نفر به ثبت رسیده که نسبت به دو سال قبل کمتر شده است. پس از وقوع سیل در فصل باران‌های موسمی بین ماه‌های جولای و سپتامبر سال ۲۰۲۴، در ایالت‌های سند، بلوچستان و خیبر پختونخوا، بیشترین تعداد آوارگان به ثبت رسید؛ نزدیک به ۷۹ هزار خانه آسیب دیده‌اند یا از بین رفته‌اند. همین ایالت‌ها از سیلاب‌های سال ۲۰۲۲ نیز بدترین آسیب را دیده بودند و همچنان برای احیای خود دست‌وپا می‌زدند. بسیاری از خانه‌ها، مدارس و ساختمان‌های عمومی هنوز بازسازی نشده‌اند و بسیاری از کشاورزان ورشکسته‌اند.

به‌طورکلی، سال گذشته در ۱۶۳ کشور و منطقه، نزدیک به ۴۵.۸ میلیون نفر بر اثر بلایای طبیعی جابه‌جا شده‌اند که بالاترین آمار از سال ۲۰۰۸، یعنی زمانی که «مرکز نظارت بر آوارگی داخلی» یا IDMC ثبت آمارهای خود را آغاز کرد، به‌شمار می‌رود. این آمار در مقایسه با

۹.۸ میلیون نفر را در داخل کشورها آواره کرده است. هر دوی این موارد، بالاترین رکورد را ثبت کرده‌اند.

بلایای طبیعی، اصلی‌ترین دلیل آوارگی داخلی در ایران

بلایای طبیعی در سال ۲۰۲۴، ۵۹۹ هزار نفر را در خاورمیانه و شمال آفریقا آواره کرده است. اکثریت مطلق این آمار در یمن و عراق گزارش شده؛ جایی که سازمان‌های بین‌المللی ارزیابی‌های جامع‌تری انجام می‌دهند. آمارهای سازمان GRID از سال‌های گذشته در ایران نشان می‌دهد بلایای طبیعی مانند زلزله و سیل، یکی از دلایل اصلی آوارگی داخلی به‌شمار می‌روند.

طبق آماري که GRID در سال ۲۰۲۴ منتشر کرد، تعداد آوارگان داخلی در خاورمیانه و شمال آفریقا که به دلیل مجموعه‌ای از زمین‌لرزه‌های شدید در سوریه، مراکش و ایران رخ داده‌اند، در کل بیش از ۹۲۹ هزار جابه‌جایی به ثبت رسیده است. زلزله‌ای که آذربایجان غربی در دی‌ماه ۱۴۰۱ رخ داد، منجر به جابه‌جایی ۱۰۴ هزار نفر شد. در اولین روزهای سال ۲۰۲۲ وقوع سیل در ایران منجر به آوارگی ۱۹ هزار نفر شد، که رکوردی در آمار آوارگان داخلی در کشور بود. اما در گزارش سال ۲۰۲۵ مؤسسه GRID از آنجاکه هیچ داده‌ای برای نیمه دوم سال ۲۰۲۴ در ایران ارائه نشده، فقط ۲۶ هزار جابه‌جایی به ثبت رسیده است. کمبود آمار خلأ بزرگی را در یکی از آسیب‌پذیرترین کشورهای منطقه که در سال‌های گذشته آمار قابل‌توجهی از آوارگی داشته، ایجاد کرده است.

در گزارش رصدخانه مهاجرت ایران در سال ۲۰۲۱، ۴۰ هزار نفر به دلیل بلایای طبیعی از جمله سیل و گردوغبار در داخل کشور آواره شده بودند. در آن زمان، «علی‌اکبر محرابیان»، وزیر نیروی دولت سیزدهم، نیز اعلام کرده بود ۱۰ هزار روستا یعنی معادل بیش از یک‌چهارم روستاها در ایران به آب آشامیدنی دسترسی ندارند. اکنون، در سالی که «تنش آبی» پرتکرارترین واژه این روزهای ایران شده است، با کاهش نزولات جوی، خشکیدن رودها و تالاب‌ها و پایین رفتن ارتفاع آب سدها، انتظار می‌رود تعداد آوارگان داخلی باز هم بیشتر شود. با همه این‌ها و در نبود آمارهای به‌روز و مستمر، آوارگی داخلی در ایران امری ناشناخته

می‌توان شرایط شهروندان آواره را بهبود بخشید. «کریستال کازابا»، رئیس برنامه مرکز نظارت بر آوارگان داخلی، سال گذشته در گفت‌وگویی تأکید کرد: «در کشورهایمانند سودان، بحران آنقدر پیچیده است که آنها به‌تنهایی نمی‌توانند آن را حل کنند».

تعداد آوارگان داخلی بر اثر بلایای طبیعی هم در سال ۲۰۲۴ به بالاترین سطح خود رسید و بسیاری از کشورها آمارهای بی‌سابقه خود را ارائه کردند. در ایالات متحده آمریکا، پس از چندین طوفان که منجر به تخلیه خانه‌های بسیاری شد، تعداد آوارگان داخلی به ۱۱ میلیون نفر رسید. از میان آمار ۴۵.۸ میلیون آوارگانی که در سراسر جهان بر اثر بلایای طبیعی ثبت شده، بیشتر افراد با دستور دولت‌ها برای تخلیه پیشگیرانه از خانه‌های خود گریخته‌اند؛ این تخلیه‌ها با هزینه‌های اقتصادی و انسانی همراه بوده است. از همین رو، با سرمایه‌گذاری بیشتر برای آماده‌سازی و کاهش خطرات، شدت بحران کمتر می‌شوند.

داده‌ها نشان می‌دهند هشدارهای دولت‌ها پیش از وقوع فاجعه باعث شده است نیم میلیون نفر از مسیر آسیب در امان بمانند. طوفان میلتن در ماه اکتبر به‌تنهایی منجر به آوارگی شش میلیون نفر شد که جمعیت گسترده‌ای در آمریکا به‌شمار می‌رفت. این همچنین بالاترین آمار ثبت‌شده برای طوفان جهانی است که تعداد آوارگان داخلی ناشی از آن، از «چرخند آمفان» در سال ۲۰۲۰ و «تیفون هایان» در سال ۲۰۱۳ نیز فراتر رفته است.

طوفان میلتن نشان داد بلایای طبیعی می‌تواند در همه‌جای جهان، حتی در کشورهای ثروتمند هم مردم را آواره کند. در ژاپن شدیدترین زلزله از سال ۲۰۱۱ که فاجعه بزرگ شرق ژاپن نام گرفت، منجر به جابه‌جایی ۶۴ هزار نفر شد و درس‌های ارزشمندی برای تقویت مقاومت در برابر بحران به‌همراه داشت. سیل‌ها و طوفان‌های شدید در کشورهای اروپایی و آسیای مرکزی آمار بالایی از آوارگی را ارائه کرده‌اند که نشان می‌دهد همانند سال گذشته، ردپای این بلایا در سراسر کشورهای جهان دیده می‌شود.

کشورهایی که درآمد کم تا متوسط دارند، همچنان بار پیامدهای آوارگی ناشی از بلایای

سال‌های قبل بسیار بالاتر از میانگین سالانه ۲۴ میلیون نفر در ۱۵ سال گذشته است.

این اولین باری نیست که جهان شاهد چندین درگیری و بحران در یک زمان بوده و سؤال این است که چرا تعداد آوارگان داخلی بیشتر می‌شود؟ سال‌به‌سال آمار آوارگان داخلی نسبت به سال قبل رکورد می‌زند. نتایج آمار سال ۲۰۲۳ نیز نشان داد نسبت به سال ۲۰۲۲، پنج میلیون نفر به تعداد آوارگان داخلی اضافه شده است. افزایش این آمار می‌تواند چندین دلیل داشته باشد.

شرایط زندگی آوارگان داخلی

شرایط زندگی آوارگان داخلی، بسته به کشور و شرایط، متفاوت است. شرایط افرادی که بر اثر خشونت و درگیری -مثل فلسطینی‌ها یا اوکراینی‌ها- آواره شده‌اند متفاوت از افرادی که بر اثر تخلیه پیشگیرانه پیش از وقوع فاجعه -مثل تخلیه پیش از گسترش آتش‌سوزی‌های کالیفرنیا- بی‌جا و مکان شده‌اند، است. اما در روندی تکراری، مردمی که از قبل آسیب‌پذیرتر بوده‌اند، با شرایط بدتری روبه‌رو شده‌اند. آنها افرادی هستند که از تبعات منفی این جابه‌جایی بیشترین رنج را می‌برند.

بخشی از دلیل افزایش تعداد آوارگان داخلی، نبود حمایت کافی از آنها برای پایان‌دادن به آوارگی، بازگشت به خانه‌هایشان یا ساخت خانه‌ای جدید در جایی دیگر و همچنین رسیدگی نکردن به نیازهای مرتبط با آن است. چندین کشوری که با بحران‌های چندین‌ساله یا حتی چندین‌دهه‌ای دست‌وپنجه نرم می‌کنند، مثل جمهوری دموکراتیک کنگو و یمن، بالاترین آمار آوارگان داخلی را در سال ۲۰۲۴ به ثبت رسانده‌اند.

طبق گزارش GRID چنین آمارهایی نتیجه شکست جمعی در رسیدگی به دلایل ریشه‌ای آوارگی است. مشکلاتی مانند فقر، نابرابری، بی‌ثباتی و تغییر اقلیم، هر سال منجر به جابه‌جایی افراد بیشتری می‌شود و افراد تازه آواره‌شده را به آمار قبلی اضافه می‌کند؛ امری که به‌خودی‌خود دوباره منجر به جابه‌جایی آوارگان می‌شود و در هر جابه‌جایی میزان آسیب‌پذیری‌های آنها را بیشتر می‌کند. با اینکه آوارگان داخلی مسئله حاکمیت ملی است، اما با کمک‌های جامعه بین‌المللی

که این آمار را ارائه می‌کنند، از سال ۲۰۰۹ سه برابر شده است.

افزایش آمار نتیجه دسترسی بیشتر به داده‌هاست، اما همچنین حاکی از روند واضح افزایش آوارگان داخلی است. برخی از بزرگترین و طولانی‌ترین آوارگی ناشی از درگیری در کشورهای جهان به‌طور فزاینده‌ای تحت‌تأثیر بلایای طبیعی مانند سیل و طوفان قرار گرفته‌اند؛ ترکیبی که تاب‌آوری آوارگان داخلی را بیشتر از قبل فرسایشی می‌کند.

تحلیل داده‌های IDMC و ابتکار جهانی سازگاری نوتردام یا ND-GAIN که میزان آسیب‌پذیری کشورها و توانایی آنها را در سازگاری با تغییرات اقلیم ارزیابی می‌کند، نشان می‌دهد بیش از سه‌چهارم افرادی که به‌دلیل درگیری و خشونت آواره شده‌اند، از پایان سال ۲۰۲۴ در کشورهای زندگی می‌کنند که آسیب‌پذیری بالا یا خیلی بالایی در برابر تغییرات اقلیم دارند.

یان اگلند، رئیس شورای پناهندگان نروژی، در بیانیه‌ای اعلام کرده است «آمار امسال باید به مثابه زنگ خطری برای همبستگی جهانی عمل کند». او هشدار می‌دهد: «هر بار که بودجه کمک‌های بشردوستانه قطع می‌شود، آواره دیگری دسترسی به غذا، دارو، امنیت و امید را از دست می‌دهد.» ایگولان در ادامه می‌گوید نبود پیشرفت در رفع بحران آوارگی در جهان «هم شکست در سیاست‌گذاری و هم لکه اخلاقی برای بشریت است». «۸۳ میلیون و ۴۰۰ هزار نفر تا پایان سال ۲۰۲۴ در کشور خود آواره شده‌اند درگیری و خشونت در کنار تغییر اقلیم سال به سال به تعداد آوارگان داخل مرزهای کشورها اضافه می‌کند.

برگرفته از سایت پیام ما

یافته‌های پژوهشی در هلند: زمین بیمار است، اما درمان‌شدنی است.

پنج اقدام مشخص می‌تواند جریان فروپاشی اقلیمی سیاره‌مان را تغییر دهد: سیاست‌گذاری‌های اقلیمی، سیستم غذایی گیاهی‌تر و سازگار با محیط زیست، ضایعات کمتر مواد غذایی، استفاده کارآمدتر از آب و انتشار کمتر نیتروژن.

آیا می‌توانیم فشاری را که به‌عنوان انسان بر روی زمین وارد می‌کنیم کاهش دهیم؟ تحقیقات جدید در هلند

طبیعی را به دوش می‌کشند. با این حال، جوامع آسیب‌پذیر به صورت نابرابر آسیب دیده‌اند

کشورهایی که درآمد کم تا متوسط دارند، همچنان بار پیامدهای آوارگی ناشی از بلایای طبیعی را به‌دوش می‌کشند. با این حال، جوامع آسیب‌پذیر به صورت نابرابر آسیب دیده‌اند.

آوارگی داخلی بر اثر بلایای طبیعی در نتیجه افزایش روزافزون دمای کره زمین در سال ۲۰۲۴ رخ داده است. تغییرات اقلیم ناشی از فعالیت‌های انسان می‌تواند مخاطرات شدید و مکرری ایجاد و مردم را مجبور به ترک خانه‌هایشان کند، اما عوامل دیگر مانند فقر، توسعه بی‌رویه شهرها و زیرساخت‌های نامناسب هم در این مورد نقش مهمی دارند.

تعداد افرادی که در جهان به‌دلیل بلایای طبیعی جابه‌جا شده‌اند، به ۹.۸ میلیون نفر می‌رسد. آماري که باید آن را محتاطانه دانست؛ چون کمبود ارائه گزارش‌ها پس از طی شدن فاز بحرانی بسیاری از رخدادها، شکافی را در درک سازمان GRID از این پدیده ایجاد کرده است.

بر کردن این شکاف اهمیت بسیار بالایی دارد؛ زیرا شواهد مورد نیاز برای تغییر سیاست‌های دولت و اقدامات لازم برای کاهش خطر آوارگی را فراهم می‌کند، تاب‌آوری را بالا می‌برد و راه‌حل‌ها را توسعه می‌دهد.

داده‌های این گزارش بین آوارگی ناشی از درگیری و بلایای طبیعی تفاوت قائل می‌شود، اما واقعیت این است که در بسیاری از کشورها عوامل و اثرات این دو پدیده به یکدیگر گره خورده‌اند؛ عواملی که بحران را پیچیده‌تر و مدت زمان زندگی در آوارگی را بیشتر می‌کنند

داده‌های این گزارش بین آوارگی ناشی از درگیری و بلایای طبیعی تفاوت قائل می‌شود، اما واقعیت این است که در بسیاری از کشورها عوامل و اثرات این دو پدیده به یکدیگر گره خورده‌اند؛ عواملی که بحران را پیچیده‌تر می‌کنند و مدت زمان زندگی در آوارگی را بیشتر. در سال گذشته در همه کشورها، به‌جز ۴۹ کشور و منطقه‌ای که در آنها جابه‌جایی ناشی از درگیری شناسایی شده است، آمار جابه‌جایی ناشی از بلایای طبیعی نیز به ثبت رسیده. تعداد کشورهایی

پنج اقدام مشخص می‌تواند جریان را تغییر دهد: سیاست‌های اقلیمی، سیستم غذایی گیاهی‌تر و سازگار با محیط زیست، ضایعات کمتر مواد غذایی، استفاده کارآمدتر از آب و انتشار کمتر نیتروژن.

همه این اقدامات در کنار هم می‌تواند فشاری را که مردم بر محیط زیست وارد می‌کنند تا سطحی که ده سال پیش دیده شده بود، کاهش دهد. در مورد اقلیم و تنوع زیستی، برای رسیدن به مرزهای ایمن به تلاش‌های بیشتری نیاز داریم. فان فورن می‌گوید: «برای تضمین یک سیاره قابل زندگی در درازمدت، پس از سال ۲۰۵۰ اقدامات قوی‌تری لازم است».

به گفته این پروفیسور تغییر یک‌شبه اتفاق نمی‌افتد: «سیاره به‌شدت بیمار است اما مطمئناً بیمار لاعلاج نیست».

بر اساس این پژوهش مداخلات هدفمند، مانند اجرای توافق‌نامه اقلیمی پاریس، تغییر به رژیم غذایی سالم‌تر، بهبود کارایی استفاده از غذا، آب و مواد مغذی، می‌تواند به‌طور مؤثری میزان نقض مرزهای سیاره‌ای را کاهش دهد و بشریت را به سوی مسیری پایدارتر هدایت کند. تا سال ۲۰۱۵، چهار مرز سیاره‌ای شامل تغییرات اقلیمی، جریان‌های بیوژئوشیمیایی (جریان و تبادل مواد شیمیایی میان موجودات زنده، زمین، آب و هوا در طبیعت)، تغییرات سیستم‌های زمینی و یکپارچگی زیست‌کره فراتر رفته‌اند.

اگر دست به‌کار شویم می‌توانیم از وقوع فاجعه‌ای بزرگ جلوگیری کنیم. با وجود این، به گفته این پژوهش، پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد که با روندهای فعلی و بدون اقدامات سیاست‌گذارانه موثرتر، به جز کاهش در تخریب لایه اوزون، وضعیت این مرزها تا سال ۲۰۵۰ بدتر خواهد شد. این مطالعه نشان می‌دهد که با اقدامات سیاستی هدفمند و هماهنگ، می‌توان فشارهای زیست‌محیطی جهانی را تا سال ۲۰۵۰ به سطح سال ۲۰۱۵ بازگرداند. با این حال، برای دستیابی به این هدف، تغییرات اساسی و سیستماتیک در سیاست‌ها و رفتارهای انسانی ضرورت دارد. این تحقیق چارچوبی علمی برای ارزیابی و هدایت سیاست‌ها به‌سوی توسعه پایدار در چارچوب مرزهای سیاره‌ای فراهم می‌کند.

برگرفته از رادیو زمانه

نشان می‌دهد که این امر امکان‌پذیر است، اما برای تحقق این امر باید کاری اساسی انجام شود.

مطالعه جدیدی در نشریه [Nature](#) به بررسی امکان توسعه جهانی در چارچوب مرزهای سیاره‌ای می‌پردازد. بر اساس این پژوهش، ثبات زمین در حال لرزش است. این مطالعه از مدل ارزیابی یکپارچه محیط جهانی (IMAGE) برای پیش‌بینی متغیرهای کنترل ۸ مورد از ۹ «مرز سیاره‌ای» تحت سناریوهای مختلف تا سال ۲۰۵۰ استفاده کرده است. ۹ به اصطلاح «مرز سیاره‌ای» جهان را در ده هزار سال گذشته به مکانی قابل سکونت تبدیل کرده است. اگر از این مرزها بگذریم، خطر فروپاشی سیستم و به همراه آن عملکردهای مهم زمین افزایش می‌یابد.

محققان می‌گویند تا کنون، از میان ۹ مرز، از ۶ مرز فراتر رفته‌ایم. این موارد شامل تغییرات اقلیمی، از دست دادن تنوع زیستی، در دسترس بودن آب شیرین، کاربری زمین، نیتروژن و آلودگی شیمیایی است. تغییرات اقلیمی و از دست دادن تنوع زیستی در وضعیت حساسی قرار دارند.

نیاز به همکاری جهانی بیشتر و سیاست‌های موثرتر با سیاست‌های فعلی، سیاره تقریباً تا سال ۲۰۵۰ از تمام این مرزها فراتر خواهد رفت. دانشمندان در [Nature](#) به این موضوع پرداختند که چگونه می‌توان این پیشرفت‌ها را متوقف کرد و شاید حتی معکوس کرد. نویسنده اصلی این مطالعه پروفیسور هلندی دتلف فان ورن، Detlef van Vuuren از آژانس ارزیابی زیست محیطی هلند است. به گفته فان فورن حل این بحران‌ها تنها در صورت وجود همکاری جهانی امکان‌پذیر است. ابتکارات ملی یا محلی کافی نیست. در مجموع،